

Уровень сложности: **мостик**

Переводчик: **Мати Котлер, 8 лет**

Юлия Симбирская

Обед

(Из книги «Слон-сыночек»)

Мама позвала слонёнка обедать.

«Какие, наверное, вкусные листья на этом дереве», – подумал слонёнок. – «Жаль, что у меня аппетит потерялся».

Он вздохнул и прилёг в теньке.

– Хрум-хрум-хрум, – слышалось совсем рядом.

– Ой, тут кто-то уже обедает, – всполошился слонёнок.

– Это я обедаю. Приятно познакомиться. Жираф! – Из-за веток показалась голова с круглыми рожками. – А ты почему не ешь?

– У меня аппетит потерялся.

– Так давай его найдём!

Жираф отщипнул зелёную веточку, похрустел и улыбнулся:

– Вот, мне уже попало немного аппетита. Присоединяйся!

Слонёнок кивнул.

– Хрум!

– Хрусь!

– Хрум!

– Хрусь!

– Хрум!

– Хрусь!

– Ура! И мне аппетит попался! – сообщил с набитым ртом радостный слонёнок.

ארוחת צהרים

אמא קראה לפילון לאכול ארוחת צהרים.

"ניראה לי שהעלים על העץ הזה ממש טעימים" - חשב לו הפילון - "חבל שהתאבון שלי הלך לאיבוד".
הוא נאנח ושכב בצל.

- חרוס חרוס חרוס, - נשמע ממש ליד.

- אוי, כבר מישהו אוכל פה ארוחת צהרים, - התרגש הפילון.

- זה אני אוכלת צהרים. נעים להכיר. ג'ירפה! - מאחורי הענפים נראה ראש עם קרניים עגולות, -
ולמה אתה לא אוכל?

- התאבון שלי הלך לאיבוד.

- אז בוא נמצא אותו!
- הג'רפה נגסה את הענף, רשרשה וחייכה.
- הנה אני כבר מרגיש קצת תאבון! תצטרף!
- הפילון הנהן.
- תרוס!
- תריס!
- תרוס!
- תריס!
- תרוס!
- תריס!
- יש! גם אני מרגיש את התיאבון! - אמר הפילון עם פה מלא בשמחה!